

עפ"ת (חיפה) 81016-01-25 - מוחמד אבו כליב נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 81016-01-25 - מוחמד אבו כליב נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 81016-01-25

מוחמד אבו כליב

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[17.02.2025]

כבוד השופט זיו אריאלי

פסק דין

לפניי ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בחיפה מיום 25.1.25 [המ"ש 5305-12-24], במסגרתה נדחתה

בקשת המערער להארכת מועד להישפט בגין הודעת קנס.

ביום 12.12.24 הגיש המערער בקשה להארכת מועד להישפט. נטען כי המערער כופר בעבירה המיוחסת לו,

ולטענתו שילם את הודעת תשלום הקנס בשגגה, שכן רצה להימנע מתשלום תוספת פיגורים, ומבלי לדעת כי התשלום

ימנע ממנו את האפשרות להגיש בקשה להישפט.

בית המשפט קמא דחה את הבקשה, ומכאן הערעור.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בהחלטת בית המשפט קמא הגעתי למסקנה, לא בלי התלבטות, כי דין

הערעור להתקבל.

הכלל היה ונותר, כאמור בסעיף 229 לחוק סדר הדין הפלילי - כי עם תשלום הקנס, נחשב המשלם כמי שהודה,

הורשע ונשא את עונשו. על מנת לאפשר למשלם את 'החזרת הגלגל לאחור', נדרשים טעמים מיוחדים המצדיקים

זאת. הדבר לא יעשה כדבר שבשגרה.

אלא שבענייננו, נראה כי התקיימו טעמים מיוחדים כאמור. ראשית יצוין - המערער לא השתהה, לא "גרר רגליים" ולא

נזכר באיחור לטפל בעניינו. הדו"ח נמסר למערער ביום 13.9.24. הוא שילם את הדו"ח ביום 16.9.24, וביום

19.11.24 נערכה פנייה מטעמו (באמצעות בא כוחו), בבקשה להישפט. שתי הפעולות - אשר ברי כי הן סותרות זו

את זו - בוצעו בתוך פרק הזמן של 90 הימים לביצוען.

מקובלת עלי טענת הסנגור כי במצב דברים זה, כאשר נאשם פונה לעו"ד, משלם לו שכר טרחה על מנת שיפנה

בעניינו בבקשה להישפט, הרי שיש בכך כדי ללמד שכוונתו האמיתית של המערער הייתה להישפט על הדו"ח שניתן לו.

אשר על כן, הערעור מתקבל. אני מאריך את המועד להישפט בגין הודעת קנס שמספרה 10161124077. ההזמנה

להקראה ראשונה תומצא לב"כ המערער, עו"ד רפאת אסדי [רחוב המרוניטים 5, ת.ד. 423 חיפה].

אסופת הפסיקה שהוגשה על ידי הסנגור במהלך הדיון - תוחזר לידיו בתיאום עם המזכירות.

המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ט שבט תשפ"ה, 17 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.